

STELLING

Taalbeleid is geen tijdelijke maatregel die alleen nodig is op scholen met veel achterstandsleerlingen. Iedere school moet een taalbeleid voeren, ook scholen waarvan de meerderheid van de leerlingen Nederlandstalig is, ook scholen met weinig taalzwakke leerlingen.

* * *

Alle leerlingen hebben voordeel bij een goede communicatie met de leraar in de klas, bij een transparante instructietaal en duidelijke toetsen. Taalbeleid houdt in dat het hele schoolteam er naar streeft een rijke context te creëren waarin kinderen en jongeren graag leren. Dat geldt zeker voor scholen met veel achterstandsleerlingen, maar ook voor scholen die niet met een specifieke problematiek worden geconfronteerd.

Hilde Vandormael
Namens de pedagogische begeleiding Provinciaal Onderwijs Vlaanderen
provinciaal.onderwijs@pov.be

* * *

Onlangs vroeg een leerkracht me hoe ze haar leerlingen tot het gebruik van het Algemeen Nederlands kon stimuleren. 'Te weinig aandacht voor een verzorgde taal' was namelijk een punt in het doorlichtingsrapport van haar school. En daar sta je dan als leerkracht. De jongste jaren vragen steeds meer aspirant-leerkrachten Nederlands zich bovendien af of het nu echt zo belangrijk is dat zijzelf hun taal tot in de puntjes verzorgen (laat staan de leerlingen). Waarschijnlijk laten ze zich daarbij leiden door de sterke globalisering - in Vlaanderen - van de tussentaal. Het voorbije decennium mochten we ook in de media ervaren dat het AN als standaard wordt weggedrumd door het ATN, jawel, het Algemeen Tussen-Nederlands. Dat is een maatschappelijke en taalkundige evolutie waar men voor is of tegen. Jammer genoeg ontwaar ik daarover heel weinig discussie, tenzij misschien op academisch niveau. Die discussie is nodig, omdat er standaarden nodig zijn, taalzekerheden. Meteen krijgt een permanent taalbeleid op school zin, ook in scholen zonder taalzwakke leerlingen. Laat het lerarenteam zich vanuit een functionele invalshoek buigen over het taalgebruik op school en in de maatschappij, zowel van leerkrachten als van leerlingen, en daar een beleid (en daarmee bedoel ik *geen* keurslijf) rond uitstippelen. En laat die discussie vervolgens zijn weg vinden naar het macroniveau, dieper en fundamenteler, en gelegitimeerd vanuit het veld.

Jan T'Sas
Lerarenopleider Universiteit Antwerpen (UIA)
jan.tsas@skynet.be